

Kraków, maj – 6 czerwiec 2024

dr hab. inż. arch. Anna Franta, Prof. PK
Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej
ul. Podchorążych 1, 30-080 Kraków

**Recenzja głównego osiągnięcia naukowego
cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych pt. „Re invisibilia”
oraz dorobku naukowo-badawczego,
twórczego i dydaktyczno-organizacyjnego
Pani dr Patrycji Ochman-Tarki**

Podstawa opracowania:

- Podstawa prawna: Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 742 ze zm.), art. 219 ust.1 pkt.2
- Postanowienie Rady ds. Stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie nr 174/2023 z dnia 20.12.2023 o wyznaczeniu na recenzenta komisji habilitacyjnej przekazane pismem z dnia 26.01.2024 (Nr. sprawy KUS-521-6-2/2023).

Otrzymane materiały w formie drukowanej i elektronicznej czyli dokumentacja wniosku o przeprowadzenie przewodu habilitacyjnego dr Patrycji Ochman-Tarki zawierająca:

1. wniosek wraz z danymi wnioskodawcy i poświadczoną kopią dyplomu nadania stopnia doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowej - o przeprowadzenie postępowania w dziedzinie sztuki w dyscyplinie artystycznej sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.
2. Autoreferat zawierający informacje podstawowe, omówienie wskazanego osiągnięcia naukowego, omówienie pozostałych osiągnięć naukowych, projektowych/artystycznych, dydaktycznych oraz organizacyjnych i popularyzatorskich.
3. „Re invisibilia” cykl artykułów autorstwa dr Patrycji Ochman-Tarki (wskazane osiągnięcie naukowe) w autorskiej oprawie graficznej w formie zwartej druku – „książki”.
4. Wykaz osiągnięć naukowych i artystycznych w autorskiej oprawie graficznej.

1. Profil Habilitantki – informacje ogólne.

Pani Patrycji Ochman-Tarka podjęła studia i uzyskała w 2007 dyplom magistra sztuki na Wydziale Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni Projektowania Mebli i Elementów wyposażenia Wnętrz przedstawiając wykonany pod opieką promotora prof. Romana Kurzawskiego zestaw mebli do małego mieszkania „mniejsze chowa się w większym” sygnalizujący – choć jak sama stwierdza jeszcze nie do końca uświadomione – podejście twórcze responsywnego dialogu z przestrzenią i ukrytymi w niej możliwościami. Po ukończeniu studium Pedagogicznego ASP (dyplom 24.10.2007) rozpoczyna pracę (na stanowisku asystenta) w Pracowni Metodologii projektowania prowadzonej przez dr hab. Ryszarda Michalskiego – odnajdując tu właściwe pole działania dla „swojego analitycznego umysłu”, skupionego na sensie procesu twórczego – procesu projektowego.

Wyniki prowadzonych w tym okresie aktywności, tak badawczych jak artystycznych, posłużyły do opracowania i obronienia w 2017 roku rozprawy doktorskiej dotyczącej performatywności przestrzeni, której promotorem był prof. Jacek Siwczyński.

Tytuł pracy „Przestrzeń performatywna. Projekt koncepcji przestrzeni ekspozycyjnych dla dwóch wydziałów: Wydziału Architektury Wnętrz i Wydziału Grafiki” odzwierciedla nie tylko jej zainteresowania badawcze ale i związek z Pracownią Projektowania Przestrzeni Ekspozycyjnych – od 2014 roku na stanowisku artysta od 2020 na stanowisku adiunkta a od 2022 do chwili obecnej już jako kierownika Pracowni.

Po uzyskaniu doktoratu działania Habilitantki zarówno w zakresie badań, twórczości jak i dydaktyki i aktywności organizacyjnej, intensyfikują się i są szerzej doceniane (prezentacje i nagrody na forum krajowym i międzynarodowym). Powiększający się dorobek – wzajemnie wielokierunkowo powiązany i wykorzystywany – pozwala, w 2023 roku, na podjęcie procesu ubiegania się nadane stopnia doktora habilitowanego.

Cechy charakteryzujące, zdaniem recenzentki, sylwetkę i koncepcją auto-rozwoju Kandydatki to praktyka – artystyczna i projektowo-realizacyjna z własną filozofią twórczą – następnie podbudowa praktyki teorią (doktorat) oraz dydaktyka ‘pracująca’ na rzecz badań teoretycznych nad przestrzenią. Istotne, ze wszystkie elementy we wzajemnie komplementarnej, efektywnej równowadze i holistycznym podejściu.

Kandydatka jest członkiem Komisji Ergonomii Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie od 2022. W roku 2021 została odznaczona Brązowym Krzyżem Zasługi, a w roku 2023 Rektor ASP w Krakowie wnioskuje o przyznanie jej Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego – co dowodzi tak zaangażowania, jak i jego uznania i docenienia.

2. Opinia o cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych „Re invisibilia”.

Cykl został wskazany przez Kandydatkę jako jej główne osiągnięcie naukowe w przewodzie habilitacyjnym.

Składa się z 3 artykułów opublikowanych przed doktoratem, 6 artykułów opublikowanych po doktoracie, prezentacji upublicznionej i nagrodzonej na XV MBA Kraków 2019 oraz 1 artykułu oczekującego na publikację (po recenzjach, przyjęty do publikacji w wydawnictwie ASP)

Opracowania powstałe na przestrzeni blisko 10 lat (2015-2023/4) aktywności naukowej Habilitantki i stanowiące niemal cały jej dorobek publikacyjny – na użytek przewodu habilitacyjnego zostały zestawione w ‘książkę’ zatytułowaną „Re invisibilia”.

Na wstępie należy określić jej nadzwyczaj staranne i wysmakowane opracowanie graficzne i edytorskie. Jego jakość wstrzymuje ówcec recenzentki przed robieniem uwag na marginesie, by tej jakości nie zakłócić – czy też wypełnić nimi liniowaną stronę poprzedzającą każdy segment opracowania, a stanowiącą (być może?) graficzną zachętę autorki do takiej interakcji.

Czytelnie wydobyto kolorem (czerwień) teksty krótkich wprowadzeń-komentarzy autorskich do poszczególnych artykułów i całości opracowania – określając jednoznacznie ów nowy dodatek.

Recenzentka przyzwyczajona do wymogów w tym zakresie w dyscyplinie naukowej Architektura (autorski wstęp uzasadniający merytoryczny związek elementów cyklu wraz z krytyczną autorefleksją podsumowującą, dokonaną z perspektywy czasu) – nie chce ich w pełni przenosić na recenzowane opracowanie.

Na jego piątej stronie Habilitantka pisze: „pierwsze trzy rozdziały (ponad 60 stron z 255) zostały napisane przed uzyskanie stopnia doktora, nie są one wskazane jako dzieło habilitacyjne, ale zostały umieszczone w opracowaniu ze względu na chęć pokazania procesu kształtowania się mojej świadomości projektowej” – to pokazanie, a raczej omówienie powinno być właśnie treścią owego wstępu, a nie ‘zadaniem dla recenzenta’. Ponieważ, recenzentka znajduje część owej autorefleksji w tekście Autoreferatu, traktuje to jako dopełnienie pożądanego, a brakującego jej w samej książce treści. Jednak wydaje się, że taki wstęp skłoniłby również habilitantkę do innego niż chronologiczny, układu elementów cyklu – tworząc w ten sposób być może bardziej spójną narrację opracowania jako całości.

Habilitantka pisze językiem bardzo ‘autorskim’ – na pograniczu ideowego eseju-manifestu artystycznego-impresji. Styl i sposób prowadzenia narracji wciąga czytelnika w śledzenie jej „strumienia świadomości”, za którym chce się podążać. Znajduje się w nim czasem bardzo interesujące, a nawet odkrywcze obserwacje, czasem uproszczenia, czasem oczywistości lub stwierdzenia zbyt autorytatywne czy ogólne, bez głębszej refleksji przyczynowo skutkowej. Recenzentka, znowu, nie chce tu przykładać standardów warsztatu naukowego dyscypliny architektura – jakkolwiek Habilitantka właśnie o architekturze, przestrzeni miasta i jej odbiorze/responsywności/emocjonalności prowadzi swoje rozważania. Traktuje je

więc, jako wrażliwe, holistyczne refleksje „czułego obserwatora”: twórcy-kreatora, a jednocześnie użytkownika przestrzeni.

Prezentowany warsztat naukowy cechuje zbyt daleko posunięta oszczędność w podbudowie bibliograficznej, ale i czasem brak precyzji (błędy w przyporządkowaniu przypisów) oraz konsekwencji – pozycje i autorzy, na których autorka powołuje się w tekście nie zawsze pojawiają się w bibliografii.

Recenzentka nadzwyczaj ceni samodzielność myślenia i formułowania poglądów twórcy, ale od naukowca oczekuje jednak pogłębionej refleksji wynikającej z szerokiego czytania w interdyscyplinarnej literaturze przedmiotu. Jego niedostatek prowadzi często do otwierania drzwi już szeroko i wielokrotnie otwartych – jakkolwiek, znowu, zawsze chce się docenić wartość każdego nowego otwarcia, szczególnie z perspektywy twórcy-naukowca z innej dyscypliny, w tym przypadku dyscypliny artystycznej sztuki plastycznej.

Nadzwyczaj cenną częścią opracowania – integralną a jednocześnie, może nawet decydującą w hierarchii i ostatecznym odbiorze/ocenie – jest autorska warstwa wizualna. Jest to artystyczny przekaz graficzny – impresyjny ale i refleksyjny zapis odbioru i analizy przestrzeni dokonany przez owego „czułego obserwatora” jakim niewątpliwie jest Habilitantka. Ta część ilustracyjna (każdego z tekstów) o nie zaprzeczalnych wartościach artystycznych, a jednocześnie merytorycznych, tworzy unikalny syntetyczny przekaz – język obrazów i słów – spójny i komunikatywny, a jednocześnie otwierający czytelnikowi/odbiorcy pole do własnych skojarzeń i interpretacji.

Recenzentka uznaje stworzenie owego języka przekazu za godne uznania autorskie osiągnięcie – niewątpliwy wkład Habilitantki w dyscyplinę artystyczną sztuki plastycznej.

Praca reprezentuje wysoki poziom warsztatu nie tyle tego stricte naukowego ale tego wynikającego z „doświadczenia architektury” i wrażliwości artystycznej Autorki oraz praktyki realizacyjnej w zakresie kreowania „przestrzeni emocjonalnej” .

Podsumowując stwierdzam, że opiniowany cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych „Re invisibilia” autorstwa dr Patrycji Ochman-Tarki jest oryginalnym i wartościowym opracowaniem i wnosi autorski wkład w rozwój nauki, a szczególnie badań, tak teoretyczno-ideowych jak poprzez działania twórcze, ukierunkowanych na psychologię oddziaływania przestrzeni w różnych zakresach skalarnych, kreowania jej formy i odbioru.

3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych.

Przed doktoratem Habilitantka ma w swoim dorobku 6 opublikowanych (1 we współautorstwie) rozdziałów w monografiach (w tym 5 w wydawnictwach Wydziału Architektury Wnętrz ASP w Krakowie i 1 w Czasopiśmie Technicznym, wydawnictwo Politechniki Krakowskiej). Trzy z tych publikacji stanowią część cyklu „Re invisibilia”. Ponadto 5 wystąpień na krajowych, międzynarodowych konferencjach naukowych i artystycznych (w czasie pokrywającym się z publikacjami wymienionymi powyżej).

Po doktoracie (lata 2017 – 2023) Habilitantka opublikowała 7 rozdziałów w monografiach (5 w wydawnictwach ASP Kraków, 1 w UAP Poznań). Aż 6 z tych publikacji stanowi część cyklu „Re invisibilia”. Ponadto ma 7 wystąpień na ogólnopolskich i krajowych międzynarodowych konferencjach naukowych oraz na Konkursie-Seminarium w ramach XV Międzynarodowego Bienalle Architektury w Krakowie (Pierwsza Nagroda).

W dorobku publikacyjnym po doktoracie nie ma niestety artykułów w czasopismach punktowanych krajowych czy zagranicznych – co ogranicza zasięg jego oddziaływania. Pod względem ilościowym uzyskana liczba publikacji po doktoracie nie jest wynikiem imponującym, ale można go uznać za dostateczny w kontekście dorobku na innych płaszczyznach aktywności artystycznej, projektowo-realizacyjnej i dydaktycznej.

Wobec powyższego należy uznać, że Habilitantka promuje swój dorobek naukowy – często te same jego elementy w różnych odsłonach formalnych – i uczestniczy w dyskursie akademickim na forum krajowym i zagranicznym (tu w bardzo niewielkim zakresie).

Należy podkreślić, że dorobek ten jest wynikiem, dofinansowywanych dotacją MNiSW, badań na relacjach jakie zachodzą pomiędzy człowiekiem a przestrzenią w procesie tworzenia – projektowania – odbioru układów przestrzennych o zróżnicowanej skali i skomplikowaniu.

Do swojego dorobku naukowego Kandydatka zalicza współpracę przy pozyskaniu grantu NCiBR, członkostwo w redakcjach naukowych monografii (3 w latach 2019-2023) oraz organizację konferencji naukowych (w latach 2019-2022 wymienia 4 pozycje) – jakkolwiek dla recenzentki jest to raczej bardzo cenny dorobek organizacyjny Kandydatki, podobnie jak funkcja kuratora wystaw i wydarzeń artystycznych (4 pozycje w latach 2020 -2022).

Jednak wskazany przez Habilitantkę stricte merytoryczny zakres jej obowiązków w przypadku Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej Aneksy Kultury *Dziedzictwo – Współczesność – Wirtualność* (2 edycja 2021) oraz Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej Aneksy Kultury *Narracja – Dostępność – Technologia* (3 edycja 2022) skłania recenzentkę do wsparcia oceny dorobku badawczego o wkład naukowy Habilitantki w te konferencje.

Natomiast na kolejnym etapie rozwoju kariery naukowej (po pozytywnie zakończonym przewodzie habilitacyjnym) celowe wydaje się by wyjść poza krąg wydawnictw własnej uczelni i podjąć trud publikacji w czasopismach punktowanych, dedykowanych sztuce

/ kształtowaniu przestrzeni – minimum krajowych, a docelowo zagranicznych. Z jednej strony będzie to sprzyjało (i wymagało) doskonalenia publikacyjnego warsztatu naukowego, a z drugiej pozwoli na szersze upowszechnienie autorskich poglądów i konfrontację z poglądami i oceną innych – zawsze stymulującą.

Zamykając tę część oceny dorobku Habilitantki recenzentka pragnie podkreślić, że prezentowany w publikacjach sposób jej podejścia do zagadnień kształtowania i odbioru różno-skalarnej przestrzeni – szczególnie w warstwie graficznego przekazu stanowiącego nie tylko immanentną ale wiodącą wartość autorskiego przekazu – jest wartościowy.

4. Ocena osiągnięć projektowych i artystycznych.

Udział w wystawach krajowych i zagranicznych to nie tylko upublicznienie dzieł projektowych i artystycznych, ale i potwierdzenie/weryfikacja ich jakości. Przed doktoratem (2008-2016) Habilitantka przedstawiała swoje prace na 10 wystawach zbiorowych (w tym serii 5-ciu zagranicą z jednym projektem: *Taboret, że hej*).

Po doktoracie (2018-2023) bierze udział już w kilkunastu wystawach w Kraju (głównie w Krakowie) oraz w wystawie zbiorowej SYNTEZA (2021) prezentowanej w Grecji, Włoszech i w Polsce i SYNTEZA TEKSTURA (2022) prezentowanej w Grecji. Upublicznia w ten sposób zarówno swoje dzieła autorskie (*Manifest przestrzeni /instalacja video/, Manifestum I /dzieło filmowe/, Black box from the future lekspozytor dla idei/, In another dimension /grafika cyfrowa/, ABBRACJE /instalacja video/, Manifestum II /dzieło filmowe/, OKKA /instalacja paneli edukacyjnych dla niewidomych/, Powrót do siebie letiudy filmowe instalacja video/, Aberracje tekstury miasta I, Przestrzeń responsywna, Aberracje tekstury miasta II, Virtopie /instalacja przestrzenna/ jak i dzieła współautorskie (instalacje *Pchły* i *Slhoutte*) oraz będące efektem warsztatów studenckich i prac koła naukowego WAW.*

W roku 2020 na swoją wystawę autorską „Przestrzeń responsywna” – prezentacja obiektów interaktywnych w Galerii Sztuki Strefa Wydziału Architektury Wnętrz ASP.

Z pośród zaprezentowanych w Portfolio prac dla recenzentki szczególnie frapujące – w pomysłach, aranżacji przestrzeni i przekazy graficznym tytułowej responsywności – jest dzieło „Przestrzeń responsywna”, w którym spójność autorskiego opisu ideowego ze zrealizowaną przestrzenią interaktywnych doznań odbiorcy ‘uruchamiającego’ swoim działaniem responsywność pozornie nieaktywnych, martwych boksów – jest w pełni przekonująca.

Pani Patrycja Ochman-Tarka ma w swoim dorobku twórczym również udział w projektach 4 wystaw (2022 – 2023) – w tym w pełni samodzielny projekt aranżacji przestrzennej wystawy „W Ukrainie”. Justyna Mielnikiewicz” zrealizowanej w MCK w Krakowie.

Kandydatka prowadzi autorskie biuro projektowe OCHKONCEPT, w którym realizuje, będące istotnym elementem jej działalności zawodowej, projekty wnętrz. W latach 2013 – 2017 zrealizowała wielobranżowe projekty wnętrz 9 mieszkań, a po doktoracie 13 projektów wnętrz o znacznie bardziej zróżnicowanym charakterze.

Zdaniem recenzentki na szczególną uwagę zasługują dwa spośród nich: biblioteka publiczna im. S. Wyspiańskiego (2019) oraz przedszkole w Kalwarii Zebrzydowskiej (2018).

Pierwszy, czytelnie budujący kolejne, wzajemne przenikające się, sekwencje funkcjonalne wnętrza biblioteki i podkreślający jej serce – czytelną – miejsce spotkań syntetycznie zarysowanym motywem „chaty roztańczonej” Wyspiańskiego w pełni odpowiada współczesnym trendom kształtowania bibliotek jako przestrzeni otwartych, sprzyjających interaktywnemu, indywidualnemu i grupowemu obcowaniu z książką: przyjacielem – przewodnikiem – partnerem czytelnika w każdym wieku. Jakość projektu potwierdza nagroda Grand Prix „Zrealizowane wnętrza publiczna” w konkursie dla profesjonalistów w ramach 7 Międzynarodowego Biennale Architektury Wnętrz w Krakowie w 2022.

Projekt wnętrza przedszkola koncepcją wyposażenia umiejętnie dostosowuje zastaną kubaturę wnętrza do skali dziecka, a swoją kolorystyczno-narracyjną opowieścią zima-wiosna-lato/jesień prowadzi wyobraźnię malca do otwartego krajobrazu, poprzez przyjazny las ‘dom zwierząt’ po świat zurbanizowany – dom człowieka.

Ta realizacja może być znakomitym laboratorium badania responsywności przestrzeni w interakcji z działaniami małego użytkownika w okresie maksymalnego rozwoju jego potrzeb poznawczych. Recenzentka zachęca Habilitantkę do podjęcia tego typu badań na kolejnym etapie jej kariery naukowo-twórczej.

W przedstawionym w Portfolio materiale, recenzentce zabrakło dokumentacji fotograficznej ilustrującej przestrzeń zrealizowanych wnętrz ‘w działaniu’ – interakcji z użytkownikiem – bowiem to dopiero dopełnia dzieło i weryfikuje jego jakość, podobnie jak słusność i skuteczność przyjętych autorskich założeń ideowych.

Dotyczy to również prezentowanych projektów obiektów użytkowych – szczególnie tych stworzonych po doktoracie – OKKA (projekt paneli dla niewidomych) i Sziriko (kolekcja mebli).

Kolejnym obszarem działalności twórczej Habilitantki jest grafika użytkowa – projekty graficzne katalogów i monografii wydawanych przez ASP w Krakowie (10 pozycji przed i 8 po doktoracie) oraz projekty identyfikacji wizualnej wydarzeń artystycznych (plakaty, logotypy, druki cyfrowe, strony internetowe) – bogato zilustrowane w Portfolio przekonują spójnością i adekwatnością do charakteru wydawnictwa lub wydarzenia, a jednocześnie wykazują charakterystyczny wspólny rys autorski.

Recenzentka dodaje do tego dorobku projekt graficzny Autoreferatu, książki Re invisibilia i Portfolio Kandydatki – z którymi miała bezpośredni kontakt w trakcie przygotowywania recenzji.

Należy podkreślić ułatwiającą odbiór merytoryczny czytelność koncepcji graficznej, jej spójność i konsekwencję w każdym detalu. Przy perfekcyjności opracowania od strony graficznej Autorka nie uniknęła drobnych uchybień i nieścisłości merytorycznych w warstwie tekstowej – co nie umniejsza bardzo wysokiej oceny walorów artystycznych.

Podsumowując punkty 3 i 4 stwierdzam, że działalność naukowa, nierozłącznie związana i wyrosła z artystycznej twórczej praktyki zawodowej, pozwala określić Habilitantkę jako rozważnie i systematycznie rozwijającą się osobowość odpowiedzialnego i wrażliwego badacza-twórcy, zafascynowanego działaniem na pograniczu dziedzin i ich wzajemnym wykorzystywaniem i dysponującego głęboką intuicją – co bardzo cenne, z punktu widzenia tak istotnego, zwłaszcza obecnie, holistycznego podejścia do kształtowania/doskonalenia przestrzeni w której żyjemy od skali przedmiotu, wnętrza po skalę miasta

5. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz działalności organizacyjnej i współpracy międzynarodowej.

Pani dr Patrycja Ochman-Tarka jest nauczycielem akademickim od 2008 roku – dydaktykiem, który rozpoczął swoją działalność w tym zakresie po ukończeniu przygotowania pedagogicznego i w niespełna rok po dyplomie.

Zdobywa doświadczenie dydaktyczne pracując na stanowisku asystenta w Pracowni Metodologii Projektowania WAW ASP (2008-2014), w Pracowni Projektowania Mebli i Elementów Wyposażenia Wnętrz (studium Podyplomowe WAW ASP 2010 – 2011) i Pracowni Projektowania Przestrzeni Ekspozycyjnych (WAW ASP 2014 – 2020) w zakresie problemowym i tematycznym prowadzonych zajęć pokrywającym się z jej własną artystyczno-projektową i badawczą aktywnością – zwieńczoną pracą doktorską. Rozszerza swoje kompetencje dydaktyczne będąc opiekunem praktyk inwentaryzacyjnych, współorganizatorem warsztatów studenckich, prowadząc zajęcia dla kandydatów na WAW ASP. Uzyskanie Nagrody Rektora ASP – zespołowej II stopnia – w roku 2013 recenzentka uznaje za potwierdzenie wysokiej jakości działalności dydaktycznej Kandydatki w tym okresie.

Po doktoracie pracując na stanowisku adiunkta, a następnie kierownika Pracowni Projektowania Przestrzeni Ekspozycyjnych, prowadzi zajęcia na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych 1 i 2 stopnia, jest promotorką 18 dyplomów licencjackich i 9 magisterskich oraz recenzentką ponad 40 prac dyplomowych.

Można więc stwierdzić, że w zakresie dydaktyki, na swojej Uczelni, Habilitantka uzyskała już bardzo znaczny stopień samodzielności.

Zaprezentowane w Portfolio prace studenckie pozwalają stwierdzić, że ich autorzy (na różnych etapach kształcenia, a więc poziomu przygotowania warsztatowego i świadomości twórczej) w sposób interesujący merytorycznie i atrakcyjny graficznie odpowiadają na postawione (nieproste!) zadania wymagające/prowokujące do holistycznego sposobu myślenia.

Natomiast autorska metoda formuowania zadania projektowego dowodzi, iż Habilitantka traktuje dydaktykę jako swoiste laboratorium swoich badań nad wzajemną responsywnością / interaktywnością elementów triady: twórca – przestrzeń – odbiorca – co recenzentka w pełni popiera i docenia.

Nagrody uzyskane przez prace dyplomowe prowadzone przez dr Ochman-Tarkę można uznać za zewnętrzną, pozytywną weryfikację jakości jej dydaktyki, a uzyskaną w 2020 r. Nagrodę Rektorską – indywidualną II stopnia – za jej docenienie we własnym środowisku akademickim.

Wartościową – a komplementarną w stosunku do działalności programowej – sferą aktywności dydaktycznej Kandydatki jest współprowadzenie koła naukowego oraz warsztaty studenckie, ich formuła i zilustrowane w Portfolio efekty.

Warsztaty te, otwarta na partnerów z innych środowisk akademickich i instytucji, stają się częścią jej działalności, która dotyczy (i dowodzi) współpracy z instytucjami kultury i popularyzacji nauki istotnymi na mapie kulturalnej Krakowa (Małopolski Ogród Sztuk). Niestety brak w tym zakresie wyjęcia Habilitantki na „poza krakowskie” forum.

Oceniając działalność organizacyjną docenić należy jej aktywność i zaangażowanie na rzecz macierzystej uczelni od 2020: Wydziałowy Koordynator ds. Promocji (również czynny udział w organizacji wydarzeń promocyjnych), Wydziałowy Koordynator „Programu Ekspert”, Członek Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej, Członek Wydziałowej Komisji ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Co do współpracy międzynarodowej brak danych dostarczonych przez Kandydatkę, które mogłyby dać orientację o jej aktywności w tym zakresie.

6. Podsumowanie i wniosek końcowy.

Powyższa analiza dorobku Pani dr Patrycji Ochman-Tarki pozwala na stwierdzenie, iż jest Ona rzetelnym, z dużym i ugruntowanym doświadczeniem pracownikiem naukowym i dydaktycznym ściśle związanym z twórczą praktyką zawodową w zakresie architektury wnętrz i szeroko pojętej komunikacji graficznej w tym grafiki użytkowej. Samodzielna w autorskich opracowaniach naukowych i zróżnicowanych projektach artystycznych jest jednocześnie sprawdzona we współpracy i kierowaniu zespołami współrealizatorskimi.

W ciągu ponad 6 lat, jakie upłynęły od obrony pracy doktorskiej, Pani dr Patrycja Ochman-Tarka znacznie poszerzyła swój dorobek twórczy: naukowo-badawczy i artystyczny, rozwijając swoje profesjonalne doświadczenie i wykorzystując je, w spójnym z nim, zakresie prowadzonych zajęć dydaktycznych a także wykazała się

aktywnością we współpracy z instytucjami kultury i nauki na polu naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym.

- **Stwierdzam, że analizowany w tej recenzji całościowy dorobek twórczy oraz wskazany jako główne osiągnięcie naukowe cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych „Re invisibilia” autorstwa dr Patrycji Ochman Tarki, stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny artystycznej sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki i spełniają w stopniu wystarczającym wymogi zawarte w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 742 ze zm.), art. 219 ust.1 pkt.2**

Wobec powyższego, wnioskuję o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Autst', is written on the page.